

[Alfred Jensen.]

for sådanne reaktionære sammensværgelser. Jeg ved så ikke, om officererne her i landet føler sig truffet. Gør de det, er mine udtalelser jo berettigede, og så må der være noget om det. Føler de sig ikke truffet, kan der ikke være noget krænkende i det.

Jeg udtrykte min forbavelse over, at man ikke i et dokument som betænkningen bekræfter, hvad der er sagt om depoterne. Jeg har fået gentaget det, jeg kendte; men det forekommer mig, at det hører hjemme i det dokument, vi her har, og så kunne man måske sige, at det hele jo ser ret tilfredsstillende ud. Men ministeren glemmer, at jeg nævnedes dette depotspørgsmål i forbindelse med det dansk-tyske militærsamarbejde, og det veg ministeren hensynsfuldt og smidigt udenom. Jeg ved ikke, om det er med vilje, ministeren er gået uden om dette, men det har jeg netop fremhævet som noget af det mest skæbnsvangre ved det forlig, som foreligger. Jeg ved ikke, om det er nogen tilfældighed, at ministeren er gået uden om spørgsmålet.

Man har i dag diskuteret mulighederne for at øge styrkerne og talt om mere integrering inden for NATO, men ministeren må jo være vidende om, at general Norstad i dag i Paris har udtalt, at nu har man mulighed for at få den første integrering inden for NATO i form af styrker udrustet med atomvåben. General Norstad har endogså givet udtryk for håbet om, at man får — jeg kan ikke huske, hvilke styrker han nævner, men han udtrykker håbet om, at man både i syd og nord vil tilslutte sig. Jeg ved ikke, hvor han har fået disse forhåbninger her i Norden, men han har jo været i Norden for ganske nylig, så de, der har plejet omgang med ham, og de, der citerer ham, ved måske, hvor disse forhåbninger er kommet fra. Jeg skulle tage meget fejl, om ikke netop den megen tale, der er om disse atombevæbninger og om yderligere oprustning, ikke hænger sammen med de drøftelser, der har været her. Det forekommer mig, at ministeren skylder tinget en redegørelse for det, der foreligger. Så vidt jeg er orienteret, har ministeren offentligt afgivet erklæring om denne sag, og når spørgsmål, der har så nær tilknytning til denne sag, behandles i folketinget, forekommer det mig, at det er ministerens sag også at give en rede-

gørelse herfor i denne omgang. Der er absolut ingen grund til, at det skal udskydes eller måske behandles på et senere tidspunkt.

Aksel Larsen: Jeg har med koncentreret interesse lyttet til den højtærede fiskeriministers forklaring på, hvorfor han ikke vil modsætte sig dette lovforslags fremme, hvisårsag han vil lade være med at stemme. Det, jeg fik ud af hans begrundelse, var det, at eftersom der var fem partier, der gik ind for det, ville han undlade at stemme. Hvis han dermed kan skaffe sig nogle stemmer ved det kommende valg i Ålborg amt, skal det naturligvis være ham vel undt, men jeg vil tilråde ham over for vælgerne i Ålborg amt at give en noget tydeligere forklaring end den, vi har fået her.

Jeg tillader mig at spørge den højtærede forsvarsminister: hvordan skal man forstå dette her? Da vi i sin tid fik regeringsforslaget, og jeg tillod mig at karakterisere det som et oprustningsforslag, blev jeg irrettesat af ministeren, som erklærede, at det var aldeles ikke et oprustningsforslag. Det stod så dårligt til med Danmarks militærvæsen, så selv dette var mere beskedent end den militærordning, vi tidligere havde; det kostede ganske vist flere penge, men kunne ikke kaldes oprustning. Så fik vi et nyt regeringsforslag; det var det, vi fik i efteråret. Derpå er der forhandlet om det mellem regeringen og de partier, der går ind for forsvarsforliget; bevillingerne er blevet noget større, antallet af infanteribrigader er blevet større, de er blevet til panserbrigader, der er kommet flere eskadriller flyvemaskiner, flere krigsskibe o. s. v. Jeg tillader mig at spørge: hvordan skal jeg overhovedet forstå, at dette ikke skal kunne karakteriseres som oprustning? Hvis den hidtil gældende militærordning har været af den art, at den intet som helst var værd, og hvis denne skal opfattes som værende noget værd militært, må den være mere værd end det, man har haft hidtil. Det kalder jeg oprustning. Noget helt andet er, at jeg stadig væk savner svar på, om den er noget værd militært i påkommende tilfælde, men det kommer jeg nok ind på noget senere.

Ministeren erklærede, at han overhovedet ikke ville svare på det, jeg har sagt, det